



Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd in Deo, super omnia bona & dona, requiescendum est. XXI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

tot subiecta calamitatibus & miseriis? Quomodo etiam dicitur vita tot generans mortes & pestes? Et tamen amat, & delectari in ea à multis queritur. Reprehenditur frequenter mundus, quod fallax sit & vanus, nec tamen facile relinquitur, quia cōcupiscitiae carnis nimis dominantur. Sed alia trahunt ad amandum, alia ad contemnendum. Trahunt ad amorem mundi desiderium car- 1.Ioan.1.

nis, desiderium oculorum, & superbiae vitae; sed pœnae ac miseriae, iuste sequentes ea, odium mundi pariunt & tedium.

5. Sed vincit, proh dolor, delectatio prava mentem mundo deditam, & esse sub sentibus delicias reputat: quia Dei suavitatem, & internam virtutis amoenitatem, nec vidit, nec gustauit. Qui autem mundum perfectè contemnunt, & Deo vivere sub sancta disciplina student, isti diuinam dulcedinem, veris abrenunciatoribus promissam, non ignorant, & quam grauiter mundus errat, & variè fallitur, clarius vident.

CAPVT XXI.

Quod in Deo, super omnia bona & dona, requiescendum est.

1. **S**uper omnia & in omnibus, requiesces anima mea in Domi- Rom.8.
no semper, quia ipse sanctorum æterna requies. Da mihi dulcissime & amantissime Iesu, in te super omnem creaturam requiescere; super omnem salutem & pulchritudinem, super omnem gloriam & honorem; super omnem potentiam & dignitatem; super omnem scientiam & subtilitatem; super omnes diuitias & artes; super omnem lætitiam & exultationem; super omnem famam & laudem; super omnem suavitatem & consolacionem; super omnem spem & promissionem; super omne meritum & desiderium, super omnia dona & munera, quæ potes dare & infundere; super omne gaudium & iubilationem, quā potest mens capere & sentire: denique super Angelos & Archangelos, & super omnem exercitum cœli; super omnia visibilia & inuisibilia; & super omne, quod tu Deus meus non es.

2. Quia tu Dñe Deus meus, super omnia optimus es: tu solus altissimus, tu solus potentissimus, tu solus sufficiētissimus & plenissimus: tu solus suauissimus & solatiosissimus: tu solus pulcherrimus & amantissimus: tu solus nobilissimus & gloriofissimus super omnia, in quo cuncta bona simul & perfectè sunt, & semper fuerunt, & erunt: Atque ideo minus est & insufficiens, quicquid praeter te ipsum mihi donas, aut de te ipso reuelas, vel promittis, te non viso nec plenè adepto. Quoniam quidem non potest cor meum veraciter requiescere, nec totaliter contentari, nisi in te requiescat, & omnia dona omnemque creaturam transcendent.

3. O

382 DE IMITATIONE CHRISTI

Psal. 52.

3. O mi dilectissime sponsæ Iesu Christe, amator parissime dominator vniuersæ creaturæ; quis mihi det pennas veræ libertatis, ad volandum & pausandum in te? O quando ad plenum dabitur mihi vacare & videre quām suauis es Domine Deus meus? Quando ad plenum me recolligam in te, vt præ amore tuo non sentiam me, sed te solum supra omnem sensum & modum, in modo non omnibus noto. Nunc autem frequenter gemo, & infelicitatem meam cum dolore porto: quia multa mala in hac valle misericordiarum occurunt, quæ me saepius conturbant, contristant, & obnubilant: saepius impediunt & distrahunt, alliciunt & impllicant, ne liberum habeam accessum ad te: & ne iucundis fruam amplexibus, præsto semper beatis spiritibus.

Deut. 12.

4. Moueat te suspirium meum, & desolatio multiplex in terra. O Iesu, splendor æternæ gloria, solamen peregrinantis animæ, apud te est os meum sine voce, & silentium meum loquitur tibi. Usquequid tardat venire Dominus meus? Veniat ad me pauperculum suum, & lætum faciat. Mittat manum suam, & miserum eripiat de omni angustia. Veni, veni; quia sine te nulla erit læta dies aut hora; quia tu lætitia mea, & sine te vacua est mensa mea. Miser sum, & quodammodo incarceratus, & compedibus gravatus; donec luce præsentiae tuæ me reficias, ac libertati dones, vulnusque amicabilem demonstres.

5. Quærant alij pro te aliud, quodcumque libuerit; mihi alio interim nil placet nec placebit, nisi tu Deus meus, spes mea, salus æterna. Non reticebo, nec deprecari cessabo: donec gratia tua reverteratur, mihi que tu intus loquaris: Ecce assūm: Ecce ego ad te, quia inuocasti me. Lachrymae tuæ, & desiderium animæ tuæ, humiliatio tua, & contritio cordis inclinaverunt me, & adduxerunt ad te. Etdixi: Domine, vocavi te, & desideravi frui te, paratus omnia respire propter te. Tu enim prior excitasti me, vt quererem te. Sis ergo benedictus Domine, qui fecisti hanc bonitatem cum seruo tuo, secundum multitudinem misericordia tua.

Psal. 85.

6. Quid habet vlt̄rā dicere seruus tuus coram te, nisi vt humiliet se valde ante te, memor semper propriæ iniquitatis & vilitatis? Non enim est similis tui, in cunctis mirabilibus cœli & terræ: sunt opera tua bona valde, iudicia vera: & prouidentia tua reguntur vniuersa. Laus ergo tibi & gloria, ô Patris sapientia, te laudet & benedic os meum, anima mea, & cuncta creata simul.

CAPVT XXII.

De recordatione multiplicium beneficiorum Dei.

Psal. 118.

7. A Peri Domine cor meum in lege tua, & in preceptis tuis docce me ambulare. Da mihi intelligere voluntatem tuam, & cum

